Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40516
Copyright: Melk, Benediktinerstift

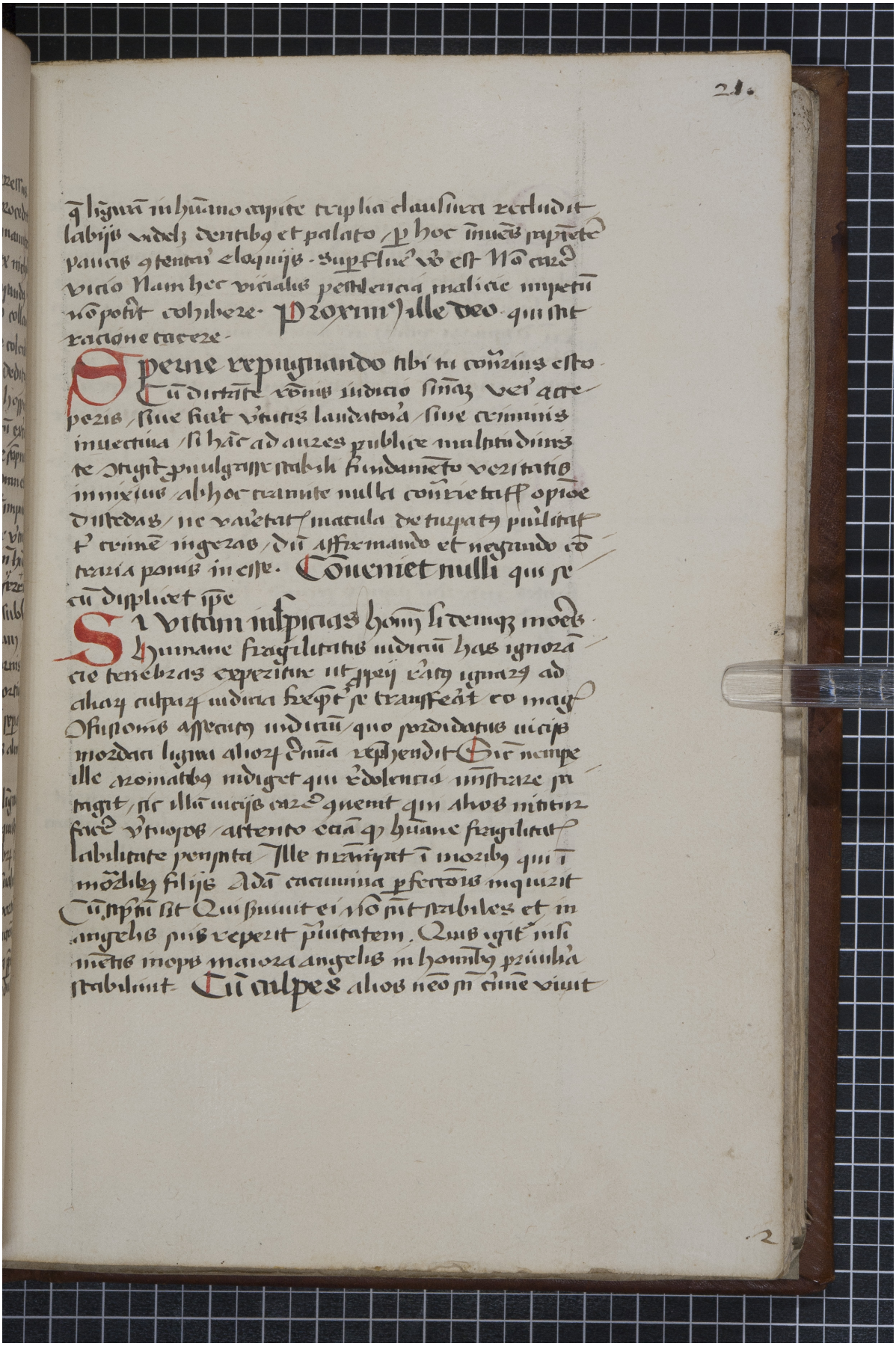

21.

q lignu in humano capite triplia clausura recludit
labijs videlz dentibz et palato / p hoc innuens papiete
panias q tenera eloquijs - supflue vo est No cure
vitio Nam hec vitiales pestilencia malicie impetu
no potest cohibere. PROXIMUS ille DEO. qui sit
racione tacere.

SPERNE repugnando tibi te conscius esto
Cu dicitur regnis iudicio sinaz vel acre
pezis / sive fiat vitiis laudatoria / sive criminis
invectiua / si hac ad aures publice multitudinis
te dicit pervulgasse rabsh fundamento veritatis
innixus / ab hoc tamen nulla concretiff opinio
distedas / ne varietas / macula detrupata publicat
t' crimine ingeras / dii affirmando et negando co
trria ponis in esse. Conveniet nulli qui se
cu displicet ipse

SI VITIUM inspicias homi si tenuiz moeb
Humane fragilitatis iudicii has ignora
re tenebras expetitur ut appij eius ignaz ad
alias culpaz iudicia fecpt se transferat eo magis
Obiurgoms asperiz iudicii quo predicatus iuris
mordaci lingua alioz enuia reprehendit Sic namque
ille aromatibz indiget qui edolenta instruere pi
tigit / sic illu iuris cure quemt qui alios mitiu
fuce vtiopos / attento etia q huane fragilitat
labilitate pensata Ille tranziat i moribz qui i
moribz filijs Adi carmina pferoris inquirit
Cu ipsi sit Qui sunt ei no sit stabiles et in
angelis pus reperit pinitatem. Quis igit insi
mitis mopis maioza angelis in hominibz primiba
stabilitat Cu culpes alios neo si cine viuit